U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Michala Mazance ve věci navrhovatele: **J. V.,** o „Dovolání se k Nejvyššímu soudu správnímu, pro přeskum a vydání rozhodnutí proti JUDr. Pavle Pjajčíkové, předsedkyňi senátu Krajského soudu v Brně, s pobočkou ve Zlíně“,

takto:

I. Podání navrhovatele ze dne 20. 11. 2011, doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 12. 2011 a označené „Dovolání se k Nejvyššímu soudu správnímu, pro přeskum a vydání rozhodnutí proti JUDr. Pavle Pjajčíkové, předsedkyňi senátu Krajského soudu v Brně, s pobočkou ve Zlíně“, **se odmítá.**

II. Navrhovatel **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se obrátil na Nejvyšší správní soud podáním ze dne 20. 11. 2011, doručeným dne 1. 12. 2011, které označil *„Dovolání se k Nejvyššímu soudu správnímu, pro přeskum a vydání rozhodnutí proti JUDr. Pavle Pjajčíkové, předsedkyňi senátu Krajského soudu v Brně, s pobočkou ve Zlíně*“. Uvedl, že si podává *„dovolání, pro přeskum, kasaci, kterou vydal Krajský sodu v Brně, pobočkou ve Zlíně v exekuční věci proti Českým drahám*“. Zmíněný soud, resp. předsedkyně senátu JUDr. Pavla Pjajčíková, porušila podle navrhovatele rozhodnutím čj. 58 Co 183/2011 - 45 *„kodex presunkce nevinny mé obhajoby*“ a tím i právo navrhovatele na spravedlivý proces. Pochybení se měla dopustit tím, že se nezabývala doplněním odvolání, kdy *„proti 132 EX 2883/10-20/Ku, ze dne 25. 2. 2011, jelikož my č. j. 22 Nc 1505/2007 - 75, a to proti JUDr. Jiřímu Rychlíkovi samosoudci v exekuční věci, bylo zasláno doplnění*“.

2. Z hlediska vymezení předmětu řízení stěžovatel uvedl *„Žádám Vás proto o rychlý přeskum, protože my hrozí podle jejího rozhodnutí v dané věci exekucí.*“. Zároveň navrhovatel dodal *„Musím postupovat tímto způsobem, jelikož si JUDr. Pavla Pjajčíková, předsedkyně senátu, napsala do poučení dovolání přípustné není. Pokud se tak nestane, budu postupovat až k Ústavnímu soudu, a pak do Štrasburku.*“.

3. Přes nejasnost podání navrhovatele lze na základě tohoto podání a k němu připojených listin konstatovat, že navrhovatel brojí proti postupu civilního soudu v rámci

rozhodování o výkonu rozhodnutí, a že se jeho podání netýká zahájení řízení před soudem prvního stupně, ale přezkumu rozhodnutí. Rozhodování podle části šesté občanského soudního řádu spadá v souladu s § 7 odst. 1, 2 o. s. ř. do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení, stejně jako řízení vedená případně soudními exekutory v souladu se zákonem č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4. Nejvyšší správní soud ani soudy rozhodující ve správním soudnictví ovšem v takovém případě nemají pravomoc jednat a rozhodovat. Jejich pravomoc je vymezena zejména § 4 s. ř. s. a je zjevné, že podání navrhovatele směřuje zcela mimo kompetence vymezené zmíněným ustanovením soudního řádu správního.

5. Chybějící pravomoc je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, proto Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. podání navrhovatele ze dne 20. 11. 2011 odmítl.

6. Ve věci zároveň nebyly splněny podmínky k tomu, aby Nejvyšší správní soud postupoval podle § 46 odst. 2 a spojil s odmítnutím podání poučení, ke kterému věcně příslušnému soudu a v jaké lhůtě může navrhovatel podat žalobu. Zmíněné ustanovení totiž pokrývá pouze podání, jimiž se zahajuje řízení před soudem prvního stupně v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoliv však opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2006, čj. Na 42/2006 - 21, dostupné na www.nssoud.cz). Jedná se o přirozený důsledek toho, že v případě podávání opravných prostředků se na rozdíl od žaloby účastník řízení může a má řídit poučením soudu. Ani případně nesprávné poučení o opravných prostředcích pak nemusí vést s ohledem na odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem k popření práv takového účastníka.

7. O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. ledna 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu